

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio XXXIX. B. Virgo & Mater Dolorosa non tantùm S. Joanni, sed nobis à Christo in Matrem legata suit. Emblema. Surculus tenellus trunco implantatus cum epigrapha: Accipit in sua.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO XXXIX.

B. Virgo & Mater Dolorosa non tantum S. Joanni,
sed & nobis à Christo in Matrem legata fuit,

Accipit in sua.

Ecce Mater tua. . . Joann. 19. 27.

Cum Christus Dominus, tanquam Summus Sacerdos in ara crucis seipsum æterno Patri in Sacrificium *cum lacrymis & clamore valido* nunc pro salute universorum offerret, neque inter summos constitutus cruciatus piētissimæ Matris suæ oblivisci voluit, sed eam affectu planè filiali dilecto suo Discipulo commendavit, ut imposterum fidelem illius curam gereret, atque ut Matrem filiali obsequio impensius honoraret: Deinde dicit Discipulo: *Ecce Mater tua.* Supra quod pereleganter Ludolphus

Mater Dolorosa. Rr

N.

Iudolph. Carth. p. 2. c. 63. f. 352. **Iudolphus Carthusianus:** *Hoc tertium Verbum Christi, inquit, fuit maxime sollicitudinis & pietatis, eo quod in tantis doloribus constitutus, Matris maestissima curam gessit, & ei pro ministro providit; cuius curam S. Joannes fideliter, prout iussus fuerat, in se suscepit, ei que semper pro viribus & indefessis obsequijs inservijt, nec ante obitum hujus Almæ Virginis in provinciam sibi delegatam abiit: Et ex illa hora accepit eam Discipulus in sua.*

Hunc filialem affectum & amorem hujus dilecti Discipuli in SS. Deiparentem pulcherrimo Symbolo adumbravit Reverendissimus Arefius, qui S. Joanni Evangelistæ truncum quendam tenerum, cui surculus inoculatus & tenellus a Genio implantabatur, appingi curavit cum hac epigraphæ ex prædictis Evangelistæ verbis mutuata:

Accipit in sua.

S. Bernh. de Lament. Virg. **O felicem Discipulum:** *O felix, ait S. Bernhardus, B. Joannes; cui talem thesaurum Dominus dignatus est commendare! o Christi dilecte præ omnibus, & prudens, quem constituit Dominus privatum Camerarium aulae suæ speciosissima. Vide hic anima Christiana pauperissimi JESU in cruce morientis ditissimum testamentum: Testabatur enim de cruce, inquit S. Ambrosius, & testamentum ejus signabat Joannes, dignus tanto testatore testis.*

4. Reg. 2. 13. **2. De Elia Thesbitte commemorant Sacræ Litteræ,** quod pro ultima sua voluntate, cum in igneo curru in paradysum transvehertur, Elisæo dilecto suo Discipulo in signum singularis amoris pallium suum legaverit: *Et levavit pallium, quod ceciderat ei.*

Gen. 48. 21. **Jacob Patriarcha,** cum morti proximus esset, Josepho filio suo unam partem extra fratres suos, hoc est, agrum Sichar in signum peculiaris affectus paterni legavit: *Et ait ad Joseph filium suum: En ego morior, do tibi partem unam extra fratres tuos, &c.*

1. PAR. 22. 14. **David in mortis lectulo locatus Salomoni filio suo ingentem auri argentique vim pro testamento reliquit:** *Ecce ego in paupertate mea præparavi impensas domus Domini, auri talenta centum millia, &c.*

1. Reg. 18. 3. **Jonathas Davidi,** quem ut animam suam diligebat, proprias vestes consignavit: *Expoliavit se Jonathas tunicâ, quâ erat indutus, & dedit eam David, & reliqua vestimenta sua usque ad gladium.*

Mathathias Sacerdos, qui solus inter Judæos Antiochi furori sese constantissimè opposuit, cum ultima vitæ hora appropinquaret, quinque filios ad se vocari voluit, quibus præter alia salutaria monita prætesta-

testamento Simonem in patrem legavit: *Ipsam audite semper, & ipse* 1. Mach. 2. 65.
erit vobis pater.

Anima Christiana! leva nunc oculos tuos ad Christum in cruce suffixum, qui S. Joanni dilecto suo Discipulo non pallium suum, ut Elias, nec ut Jacob Josepho agrum, nec ut David Salomoni divitias, nec ut Jonathas Davidi sua vestimenta, nec denique ut Mathathias filiis suis Simonem in patrem, sed ipsam suam dulcissimam ac pretiosissimam parentem, quâ nihil charius, nihil unquam pretiosius habebat in orbe, pro ultima sua voluntate in Matrem legavit: *Ecce Mater tua.* Joan. 19. 27.
 Peccatoribus reliquit veniam: *Pater dimitte illis;* latroni paradisum: Luc. 23. 34.
Hodie mecum eris in paradiso; militibus vestes & pallium: *Partiti sunt* Luc. 23. 42.
vestimenta mea; Veronicæ sudarium, in quo lamentabilem sacrosancti Joan. 19. 24.
vultus sui effigiem impressit; Nicodemo ampullam sanguinis, cla- Adricomius
 vos, lanceam, coronam; Josepho ab Arimathea linteaminâ & sa- & Mallon.
 cram sindonem, quibus erat in sepulchro involutus; Ecclesiæ suæ de S. Sindon.
 Sponsæ lectulum suum floridum, hoc est, SS. crucem, sed S. Joanni amantissimam suam Matrem: *Ecce Mater tua.* O pretiosum testa-
 mentum J E S U in cruce morientis: *Quantus tibi,* subintrat hic devotissimus Dionysius Carthusianus, *est honor & gloria, quam incomparabilis iste thesaurus, vas omnis sanctitatis, Domina mundi, Regina cæli, quæ cum Patre æterno habet, ac genuit unum, eundemque Filium, à quo Spiritus Sanctus verè procedit, datur, & mittitur, tibi committitur, Mater tua efficitur, & tu Filius ejus appellaris: Verè diligebat* Dionys. Carth. cit. à Mansi in prompt. sc. cro Disc. 5. de S. Joan.
te JESUS, quem ad tantam gratiam præelegit.

3. Verum quid dico? Ergo in hoc testamento solus Joannes sibi optimam partem eligit? Audite S. Thomam Villanovanum: *Pendebat, inquit, Christus in cruce moriturus; aderat ibi Dilectus, quid sibi legaretur expectans. Quid tibi Dilecte legabo? Ecce Mater tua; hæc omnium, quæ possideo, charissima gemma est, hæc tibi trado, hæc tibi dono.* O magnam veræ dilectionis thesaurum! ô prodigium amoris! ex quo facile rerum consideranti patet, quàm intenso amoris affectu Christus Dominus S. Joan. em fuerit persecutus; & quemadmodum Pater Cælestis nullum excellentius donum mundo præstare potuit, quàm cum ei Filium suum unigenitum donavit: *Sic DEUS dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret;* Ita pariter Christus nunc ex hac mortali vita discessurus nullum majus amoris signum Joanni exhibere voluit, quàm ut ipsi SS. Matrem suam pro ultima sua voluntate legaret: *Ecce Mater tua.* S. Thom. Vill. conc. de S. Jo. Joan. 3. 16.

R. 2

Verum

Verum nullum testamentum sine exceptione, sine Glossa & interpretatione esse solet; loquatur servulus tuus, terra, pulvis & cinis, imò nihilum, unicum ad te verbum, ô mi pientissime JESU! ô Amor crucifixe! ô omne Bone! loquatur, inquam, unicum verbum; & quid loquor? Ah ignosce Domine! *Verus amor nullum navit habere modum.* Contra hoc testamentum tuum ego indignissima creatura tua, & unà tecum fideles omnes solennissime proestamur, & excipimus. Quid? Ergone Domine, D. Joanni dilecto suo Discipulo, soli & unico hanc Sacratissimam Matrem tuam legabis? *Audite caeli, quae loquor, audiat terra verba oris mei:* Ego protestor, protestor contra hoc testamentum; quia SS. Mater tua & nostra Mater est, ad quam fideles omnes in omni necessitate, in vita & in morte confugere oportet; ergo non soli S. Joanni eam concedimus, quia & nostra Mater est; ita devotissimus Dionysius Carthusianus. *Discipulus ille electus, inquit, designat unumquemque fidelem, quemadmodum ergo Christus dixit Joanni: Ecce Mater tua! sic unicuique Christiano dedit Matrem suam in Matrem, sub cujus almo praesidio & gratiosa umbra contra omnes animae nostrae hostes merito omnem tutelam ac protectionem sperare possumus; unde S. Thomas de Villanova: Sicut pulli, ait, volitantibus desuper milvis ad gallinae alas occurrunt, ita & nos sub velamento alarum tuarum abscondimur. Nescimus aliud refugium, nisi te. Tu sola es unica spes nostra, in qua confidimus, &c.*

Dionys.
Carth. in
Joan. super
hac verba:
Ecce Mater
tua.
S. Thom. de
Villanov.
conc. 3. in
Nat. Virg.

4. Verum non immeritò hîc quæres prudens Lector, cur Sacratissima Virgo à Christo Domino tunc demum in cruce & non in stabulo Bethlehemico in Matrem nobis designata sit? Nunquid Rebecca uno partu duplex Mater effecta est? *Perrexit, ut consuleret Dominum, qui respondens ait: Due gentes sunt in utero tuo, & duo populi ex ventre tuo dividuntur; paulò post, cum tempus partus adventasset, inventi sunt duogemelli, videlicet Jacob & Esau?*

Priusquam ad hanc quæstionem respondeamus, oportet nos Rahelem consulere, quæ, cum in periculoso partu prævidisset, præ vehementia dolorum brevi se morituram, filium suum in ipsa effusione partus Benoni vocavit: *Egrediente autem animâ præ dolore, & imminente jam morte, vocavit nomen filij sui Benoni, id est filius doloris mei, Jacob verò Pater, ut leniret dolorem ejus, hunc filium suum non Benoni, sed Benjamin, id est, filium dextræ nominavit. Mysterium hîc ingens percipe. Per Rahelem parturientem rectè dolorosissimam Matrem sub cruce stantem intelliges, ubi hominem peccatorem in*

Gen. 25. 22.

Gen. 35. 18.

summo & acerbissimo animi dolore ad vitam gratiæ parturivit, quem meritò ob exantlatos tam decumanos dolorum fluctus appellare poterat *Benoni, id est, Filium doloris mei.* Verùm Pater æternus ob amorem erga hanc dolorosissimam Matrem omnes illos fideles, quos erga illam devotos fore prævidit, non *Benoni*, sed *Beniamin, id est, filios dextræ* vocari voluit, quia olim in iudicio ad dextram Christi stabunt, hanc consolatione plenam sententiam audituri: *Venite Benedicti.*

Ex quibus faciliè rationem colliges, quare DEUS & Homo Christus tunc primùm in cruce moriens hanc dilectissimam Genitricem suam, ut nostram quoque Matrem declaraverit: *Ecce Mater tua*; ratio est, quia, dum Christum in antro Bethlehémico peperit, nullos ibidem partus dolores sensit, sed ubi hunc Filium suum in ligno pendentem, & pro omnium salute morientem conspicata est, ah quis diceret, quibus tunc cruciatibus pia torquebantur MARIÆ viscera? Ibi passa est dolores, ut dolores parturientis, milliesque cum Rahel mortua fuisset, nisi Spiritus Sanctus eam solidasset: *Mulier, inquit Rupertus Abbas, cum parit, tristitiam habet, quia verè ibi dolores, ut parturientis sustinuit in passione Unigeniti sui, omnium nostrum salutem B. Virgo peperit, & facta planè est omnium nostrum Mater.* O nos felices, qui sub tutela tantæ Matris vivimus: *Si o peccator MARIA est Mater tua, subintrat hinc devotissimus Ludolphus Carthusianus, ergo JESUS est Frater tuus, & Pater ejus Pater tuus; ergo & regnum ejus & hereditas tua est, ergo gratia MARIÆ, quam invenit, est thesaurus tuus, &c.*

*Psal. 47. 7.
Rup. Abb.
lib. 14. in
Joan. 6. 19.*

*Lud. Car-
thus. cap. 63.*

5. Cæterùm sæpiùs hætenus miratus fui, quare in Natali Christi in Sacro Evangelio de hac Alma Virgine & DEI Genitrice dicatur: *Et peperit Filium suum primogenitum.* Quid dicis Evangelista? Primo-
genitum? Cur non Unigenitum? An fortasse hæc Sacratissima Mater plures filios habuit, qui in sacro Codice *Fratres Domini* appellantur? Minimè, hæc enim illa Porta Orientalis fuit semper clausa, & nulli unquam aperta, per quam solus summus Pontifex noster, Christus Dominus ingressus, & egressus est. Quare ergo dicit Scriptura: *Et peperit Filium suum primogenitum?*

Luc. 2. 6.

Adverte: Primogenitus etiam ille est, qui primò gignitur, etiamsi nullus alius post eum progeneretur: Primogenitus ergo Virgineæ Matris JESUS extitit, nos verò sub cruce ab eadem Sacratissima Deipara in summis CORDIS ejus doloribus in vitam meliorem prognati, meritò secundogeniti appellari possumus, proinde hæc

Gen. 3. 20. dolorosissima Mater longè meliori jure, quàm quondam Eva, cuncto-
 Lansperg. in rum viventium Mater appellanda erit: Debebat, ait Lanspergius, pijs-
 hom. de B.V. sima Christi Mater sub cruce nos parere filios adoptionis, ut quæ naturalis
 (hoc est corporalis) esset Mater Christi, esset adoptione atque spiritualiter
 omnium quoque nostrum Mater.

O Sacratissima Virgo! ô Mater doloris & amoris! deprehensa
 nunc es; jam non poteris te negare esse Matrem nostram; indue ergo
 affectum Matris etiam erga nos miseros; sicut enim infans à facie irati
 parentis sui ad sinum Matris suæ recurrere solet, ut ibidem tutelam ac
 protectionem inveniat; en sic nos pari ratione in cunctis angustijs ac
 miserijs nostris ad tuum præsidium & dulcissimum misericordiæ sinum
 confugimus, ut ob amorem tui nobis parcat DEI Filius, quem toties
 hactenus peccatis nostris, ah tam protervè offendimus: Et nunquid, ô
 Isa. 49. 25. piensissima Domina! *oblivisci potest mulier infantem suum, ut non mise-
 reatur filio uteri sui?* Quomodo ergo tu, ô afflictissima Mater; oblivisci
 illorum poteris, quos sub cruce tanto cum dolore ac gemitu peperisti?
 Ubi clientes ac fideles tuos non duntaxat in manibus, sed & in CORDE
 tuo, doloris & amoris gladio transfixo, descripsisti.

6. Recordor hîc illius Matris Chananæ, cujus quondam filia
 malè à dæmonio vexabatur; unde de finibus Tyri & Sidonis egressa,
 Christumque in itinere secuta, ubi ad illius conspectum pervenit,
 eum humiliter adorans, magnâ voce & affectu clamavit: *Miserere mei*
 Matt. 15. 22. *Domine, fili David: Filia mea malè à dæmonio vexatur.* Richardus à
 S. Laurentio per hanc Matrem Chananæam Sacratissimam Desperam
 subaudit, Matrem DEI & Matrem Hominis, Matrem Regis & Ma-
 trem exulis; per filiam verò à dæmone malè agitatam, animam pec-
 catricem: *MARIA*, inquit, *clamat ad DEUM pro filia, id est,*
 Rich. à S. *peccatrice animâ, cujus etiam personam transformat in se dicens: Mife-*
 Laur. l. 6. *rere mei Fili David, cui misericorditer respondet Filius: O Mulier! magna*
est fides tua; fiat tibi, sicut vis. O charæ animæ! si mulier ista Chana-
 næa Sacratissimum C O R J E S U ad misericordiam flexit, ut, quid-
 Nierenberg. quid flagitabat, ei benignissimè largiretur; quid non poterit doloro-
 l. 2. de Ador. sissima Mater, quæ sicut Materfamilias, prout ait Nierenbergius, in
 cap. 1. *domo DEI misericordiæ claves habet?* Audite in solamen vestrum & S.
 S. Ansel. de *Anselmum: Si ipsa, inquit, propter peccatores, scilicet propter me,*
 Excell. Virg. *cap. 3.* met.

meque similes facta est DE I Mater; quomodo immanitas peccatorum meorum cogere poterit desperare veniam eorum.

7. Considera ex hoc anima Christiana! quàm sollicitæ matres esse soleant in procuranda, aut promovenda filiorum salute; Rebecca in se suscepit maledictionem ob amorem Jacob filij, quem ob morum, formæque elegantiam tenerrimo prosequeretur amore: *Ad Gen. 27. 13. quem mater: in me sit, ait, ista maledictio fili mi: tantum audi vocem meam, &c.*

Jochabed mater Moyſis, cùm aliter non posset servare filium, *Exod. 2. 5.* quantâ, obsecro, sollicitudine eum abscondit, ac demum in scirpea fscella, ad aquas arcendas pice & bitumine oblitâ, in Nilo exposuit? Et ne periret misellus infans, ei Mariam puellam in subsidium mandavit.

Bethsabee, Adoniâ regnum occupante, non acquievit, donec filio suo Salomoni à Davide Patre, senio jam confecto, regnum & sceptrum impetraret: *Ingressa est itaque Bethsabee ad Regem in cubiculum, &c. 3. Reg. 2. 19.*

Sunamitis illa, ad quam pater filium, ob torrentem solis æstum ægrotantem, de campo submisit: *Tolle, & duc eum ad Matrem suam, 4. Reg. 4. 19.* nulli labori ac curæ parcebat, ut eum sanitati restitueret, unde *posuit illum super genna sua, &c.* Cujus tamen charitas efficere non potuit, quin in sinu matris moreretur filijs tam dilectus.

O quantò beatior est illa anima, quæ in hoc mundo immundo ad Matris dolorosæ sinum properat; non invideo Lazaro sinum Abrahæ, sed melior est sinus MARIÆ. Si prodigus ille adhuc Matrem suam habuisset in vita superstitem, non in tantam calamitatum abyſsum perveniſſet; solent enim matres majorem plerumque curam suarum habere prolium, quàm patres; & quando tandem respicit miser iste, prius sine dubio ad Matrem suam accurrisset, ut offensum patrem sibi placarer; sic pavo mater pullos suos abscondere assolet, ne à patre irâ succenso pedibus proterantur. O quoties Divina Nemesis te ô peccator inveterate! ob innumera demerita tua ad inferni barathrum præcipitâſſet, nisi hæc pientissima Mater tua & Virgo dolorosissimâ suâ deprecatur.

S. Germ.
Patr. Con-
stantinop. in
adoratione
zona Deip.
S. Bonav. in
Spec. B. V.

precatione te ab hoc æterno præservâset interitu: O summè misericors
Domina! exclamat S. Germanus Patriarcha, si tu nos deserueris, quo-
nam confugiemus? Quid de nobis fiet ô Sacratissima Deipara? Memento,
obsecro, quòd ad pedem crucis acceperis nos in filios: Ibi peperisti
nos, non ex utero, sed ex corde. Finio cum Seraphico Doctore;
Abyssus, inquit, est MARIA in bonitate & in misericordia; certè Do-
mina cùm te aspicio, nihil, nisi misericordiam cerno, pro miseris enim
facta es Mater DEI, Quis ergo non amet te
ô Pientissima?

CON-